

העינים והשערות והבשר והעור [קכב]. **וְאוֹף הַכִּי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְכָל חֵילָיִן דְּלִהּוֹן, אֲשֶׁתִּתְּפוּ בִּיצִירְתִּיהּ** וְכךָ גַם הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם הַשְׁתַּתְּפוּ בִּיצִירַת הָאָדָם [קכג] מֵאַחֵר שֶׁהָאָרֶץ מִשְׁפִּיעָה אֶת הַחַיּוֹת מִד' יְסוּדוֹת דְּצַח"ס וְהַשָּׁמַיִם מִשְׁפִּיעִים אֶת הַשָּׁכֵל הַטָּבְעִי. **מִלְּאֲכִין, מִנְּהוֹן יֵצֵר הַטּוֹב וַיֵּצֵר הָרַע לְמַהְיֵי מִצְוִיִּיר מִתְּרוּיִיהוּ** וְכֵן הַמְּלָאכִים הַשְׁתַּתְּפוּ בִּיצִירְתוֹ כִּי מֵהֵם יֵשׁ אֶת הַיֵּצֵר הַטּוֹב לָאָדָם [קכד] בְּכַדִּי שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה מִצְוִיר

אור הרשב"י

בשם ר"ל אמר במלאכת השמים והארץ נמלך רשב"נ אמר במעשה כל יום ויום נמלך. ובקהלת רבה סימן ב' פסוק י"א את אשר כבר עשוהו אין כתיב כאן עשהו אלא עשוהו. כביכול הקדוש ברוך הוא ובית דינו נמנו על כל אבר ואבר משלך ומעמידך על תיקונך. וא"ת שתי רשויות הן והלא כבר נאמר הוא עשך ויכוננך. והוא מבואר.

[קכד] ובענין זה איתא בעץ חיים – שער נ' פרק ז' וז"ל: והנה בפ' פנחס דרי"ט נראה כי הנפש היא זולת היציה"ט והיצר הרע כי הם מלאכים ממש טובים ורעים ובדף רכ"ד מלאכים הם לעילא ונק' שכלים נבדלים ואינם אוכלי קרבנות וארבע יסודין הם חיות טבעים ויש בהם טובים כגון ריאה לב כליות ורעים מחול כבד מרה והם נקרא שדין טובים כמלאכים אריה דאכיל קורבנין ורעים כלב דאכיל קורבנין ולהיותן יסודים טבעים אכלין קורבנין ובדרכ"ב נראה כי גיהנם תחתון הוא ד' יסודות רעים כבד ומחול וכו' שהם שדין טבעים וג"ע תחתון הם ד' יסודות טובים

[קכב] כדאיתא בנדה דף לא עמוד א' תנו רבנן: שלשה שותפין יש באדם, הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו. אביו מזריע הלוּבן, שממנו עצמות ונידים וצפרנים, ומוח שבראשו, ולובן שבעין. אמו מזרעת אודם, שממנו עור ובשר ושערות, ושחור שבעין. והקב"ה נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים, וראיית העין, ושמיעת האוזן, ודבור פה, והלוך רגלים, ובינה והשכל. וכיון שהגיע זמנו להפטר מן העולם – הקדוש ברוך הוא נוטל חלקו, וחלק אביו ואמו מניח לפניהם. אמר רב פפא, היינו דאמרי אינשי: פוץ מלחא – ושדי בשרא לכלבא.

[קכג] ובענין זה איתא בנפש החיים שער א – הערות פרק ו' וז"ל: נעשה אדם לשון רבים. ר"ל שכולם יתנו כח וחלק בבנינו שיהא כולל ומשותף מכולם. כמבואר פירושו באורך בתז"ח פ"ט א' וברע"מ פנחס רי"ט ב'. וכ"כ רח"ו ז"ל בשער הקדושה ח"ג שער ב' ובלק"ת פרשה תשא ופרשה האינו ע"ש. וז"ש בב"ר פ"ח ויאמר אלקים נעשה אדם במי נמלך. ר"י

הלימוד היומי

משניהם, מאחר ששניהם הם לצורך האדם בכדי שעל ידם הוא יעמוד בנסיון ועי"כ הוא יירש את שכרו המגיע לו ולא נהמא דכיסופא. **שִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא, לְאַנְהָרָא**

אור הרשב"י

יסודות ג"כ ואלו החלקים הב' דנפש הבהמית נקרא יצ"ט ויצה"ר והם כסא ומלבוש לנפש האדם דעשיה כדי שעל ידו תתלבש בגוף הממשי ולכן הם סוד קרבנות בהמה ועוף כו' כי הנפש הבהמית היא החוטאת ואלו מגדלים ויועצים הגוף וכל מדות רעות כגון כעס וכיוצא כולם מהם נמשכים לפגום הנפש והם נפש המתאוה והחומדת לכן נקרא יצה"ר ותחלה ביום הלידה נכנס נפש האדם דעשיה מצד קטנות רוכבת על יצה"ר בסוד אליהו שעלה בסערה השמימה וכפאו ועשאו מרע טוב וגוף שבו נראה בעוה"ז כלול מיצר הטוב ומיצה"ר שניהן טובים כנ"ל והם כוחות וצורת הגוף ולא גולם הגוף ממשי וביום הי"ג שנה נכנס היצה"ט ונעשה כסא לנפש אדם דעשיה דגדלות וזה סוד עני ורוכב על החמור באופן כי ב' היצרים הם צורת ד' יסודות הטוב והרע ונקרא כחות הנפש ולא הנפש עצמה כי הנפש הוא אופנים דעשיה ואלו הם כחות מגדילין הגוף הנוצר מהגולם ומהחומר דד' יסודות וב' היצרים הם צורת הד' יסודות טוב ורע והם נעשין כסא ומלבוש לנפש עצמה כי אי אפשר שתשרה הנפש על הגוף עצמה של גולם היסודות אלא באמצעות צורותיהן שהם למטה ממדרגות הנפש ולמעלה ממדרגה גולם היסודות הנקרא גוף.

ריאה וכו' שהם מלאכים והרי כי גם ביסודות יש מלאך ושד שהם יצ"ט ויצה"ר והם פנימיות רמ"ח איברים החיצונים כי היסודות דרמ"ח איברים החיצונים הם איברים פנימים ועל דרך זה בגוף אדם ממש ובמקום אחר נראה כי יש עלת העלות ורכיב על ד' חיות אלהות דאצילות וכנגדן ד' חיוון דאלקים אחרים סמאל ואיתל חיוון דסחרין לבורסייא דבריאה ונק' שכליות ואית ד' חיוון דיצירה פני אריה שור כו' ואית ד' חיוון דארבע יסודות מסטרא דדכיו ונקרא חיות טבעים ממונים על גופא ולקבליהו ד' חיוון טבעיים דיסודין דמסטרא מסאבא ממונים על ארבע מררין דגופא מרה חורא מרה סומקא מרה ירוקא מרה שחורה. והיותר נראה מרעיא מהימנא פ' פנחס ובפרט מדרי"ט ורכ"ב ורכ"ד ורכ"ה ורל"ד ורל"ח ע"א כי אין נפש האדם נקרא אלא מנפש דעשיה שהם אופנים ורקיעים דעשיה ומשם ולמעלה אך בחי' נפש דאדם שבד' יסודות דעשיה הם נפש הבהמית כמ"ש ורוח תשוב אל האלקים וגו' ורוח האדם העולה וגו' ורוח הבהמה היורדת למטה לארץ וזה הנפש הבהמית שבאדם שבד' יסודין נחלקת לב' בהמות וחיות מהורות דדכיא וכן ד' חיות טבעיות מלאכים דדכיו הממונים על ארבע יסודות ויש שדים חיות טבעים דורסים דטומאה אשר בד'

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לִיה בִּימָמָא וְלִילִיא וכן השמש והירח השתתפו ביצירתו ע"י שהם מאירים לו ביום ובלילה. חֵיוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִין וְנוֹנִין, לְאַתְפָּרְנָסָא מְנַהוֹן וכן החיות והבהמות והעופות והדגים השתתפו ביצירתו ע"י שהאדם נהנה ומתפרנס מהם. כָּל אֵילָנִין וְזֶרְעִין דְּאַרְעָא, לְאַתְפָּרְנָסָא מְנַהוֹן וכן כל האילנות וזרעי האדם השתתפו ביצירתו ע"י שהאדם נהנה ומתפרנס מהם.

אין שמחה בעולם כשמחת הגאולה

מַה עֶבֶד קִדְּשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אַעְקָר לְאַבּוּי וְלְאַמִּיָּה מְגֻנָּתָא דְּעֵדֶן, וְאַיִיתִי לְהוּ עִמִּיָּה, לְמַחְוֵי עִמִּיָּה בְּחֻדּוּהָ דְּבִנּוּי וְהִנֵּה מַה עָשָׂה הַקִּבְ"ה, הוּא עָקַר אֶת אֲבִיו וְאִמּוֹ מִגֵּן עֵדֶן וְהוּא הֵבִיא אוֹתָם עִמּוֹ בְּכַדִּי שֶׁהֵם יָהִיוּ בְּשִׂמְחַת בָּנִים, וְלִית חֻדּוּהָ כְּחֻדּוּהָ דְּפּוֹרְקָנָא, דְּכִתִּיב בָּהּ, (דברי הימים א טז) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בָּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ וְהִנֵּה אֵין שִׂמְחָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ שִׂיחִיָּה בַּעַת שִׂמְחַת הַגָּאוּלָּה וְכַמְשׁ"ב יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בָּגוֹיִם ה' מֶלֶךְ. (דברי הימים א טז) אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הֵיעֵר מִלְּפָנֶי יְהוָה כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ וְכ"כ עוֹד 'אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הֵיעֵר מִלְּפָנֶי ה' כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ' בְּכַדִּי לְשִׁלּוֹם לְכָל אֶחָד גָּמוּל כַּמְּפַעְלֵי בְּב"א. (ע"כ רעיא מהימנא).

רבי אבא ורבי יוסי עסקו בתורה וראו את הצל של רבי פנחס בן יאיר אֶתְהֵדַר תְּהוּא טוֹלָא דְּמִלְּקָדְמִין, וְאַזְלָא גּוֹ בֵּיתָא, כְּמוֹ דִּיּוֹקָנָא דְּבֵר נֶשׁ וְהִנֵּה בַּעֲדָא שְׁהִיוּ רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הם ראו צל אחד שהולך ובא שבו נתלבשה נשמתו של רבי פנחס בן יאיר, ואז חזר אותו הצל והלך בתוך הבית כבתחילה והוא היה כמו מראה של אדם. **נָפַל עַל אַנְפּוּי רַבִּי אֲבָא** ואז נפל רבי אבא על פניו מחמת היראה והפחד. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲדַפְרָנָא דְּבִהַאי אֶתְרָא חֲמִינָא לִיה לְרַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר** ואז אמר רבי יוסי לרבי אבא שהזכרת לי שבזה המקום ראיתי פעם את רבי פנחס בן יאיר, **יוֹמָא חָד הָוָה קָאִים בְּהַאי דּוּכְתָא, וְהָוָה אָמַר הָכִי, (במדבר כ"ב) פִּינְחָס בֶּן אֱלֵעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, בָּאת י' זַעִירָא** כי יום אחד היתי עומד בזה המקום ורבי פנחס בן יאיר אמר כך, שהנה כתוב 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' ונכתב 'פינחס' כאשר האות י' קטנה.

אותיות גדולות מצד הבינה, קטנות מהמלכות

בְּגִין דְּהִרִין אֱלִפִין בִּיתִין רְשִׁימִין, אֱלָפָא בֵּיתָא דְּאֶתְוּוֹן רַבְרָבָן, וְאֱלָפָא בֵּיתָא דְּאֶתְוּוֹן זַעִירָן וטעם

הדבר הוא מאחר ששני מיני אותיות א' ב' רשומות בתורה אחד הוא אותיות א' ב' של האותיות הגדולות וכמו א' רבתי דאדם (דברי הימים א' א' א') וב' דבראשית, ואחד הוא אותיות א' ב' של האותיות הקטנות וכמו א' דויקרא וכיו"ב (רמ"ק). **אֶתְוּוֹן רַבְרָבָן, אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דְּאֶתִי. וְאֶתְוּוֹן זַעִירָן, אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא תַּתָּא** והנה סוד האותיות הגדולות הם מצד הבינה הנקראת עולם הבא שהם סוד כ"ב אורות שיש ביסוד דבינה, וסוד האותיות הקטנות הם מצד המלכות הנקראת עולם התחתון שהם סוד כ"ב אורות שיש ביסוד דמלכות. **י' זַעִירָא, בְּרִית קַיִמָא**

הלימוד היומי